

Stanowisko nr 2/2014 Rady Konsultacyjnej ds. Ochrony Konsumentów działającej przy Zarządzie Województwa Małopolskiego w sprawie złożenia wniosku o dokonanie zmiany w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U nr 81, poz.530)

Niniejszym Rada ds. Ochrony Konsumentów, działająca przy Zarządzie Województwa Małopolskiego, wnioskuje o zmianę ww. ustawy poprzez dodanie w art.14 ust.1 teje ustawy punktu 4 w brzmieniu: *zobowiązanie zostało stwierdzone tytułem wykonawczym*.

Uzasadnienie wniosku:

W obecnym stanie prawnym wierzyciel może przekazać do biura informacje gospodarcze o zobowiązaniach dłużnika będącego konsumentem nawet gdy nie zostało ono stwierdzone tytułem wykonawczym, ergo w sytuacji, kiedy istnienie tego zobowiązania jest sporne, narażając przez to konsumentów na wymierne szkody ekonomiczne oraz mniej wymierne szkody moralne, podważenie reputacji, wiarygodności kredytowej.

Rozwiązanie takie stoi w sprzeczności z zasadą równości wobec prawa, ponieważ nie pozwala konsumentowi będącego wierzycielem przedsiębiorcy na przekazywanie do Biura informacji gospodarczej (BIG) informacji o zobowiązaniach dłużnika będącego przedsiębiorcą bez uprzedniego potwierdzenia zobowiązania tytułem wykonawczym (zob. art.16 ust.1 ww. ustawy).

Ponadto, rozwiązania takie dają nadmierną przewagę przedsiębiorcy nad konsumentem i stanowią pole do nadużywania teje. Zamiast bowiem dochodzić ostatecznie swych roszczeń, tym samym weryfikując ich zasadność, przed sądem powszechnym, przedsiębiorcy egzekwują je na drodze pozasądowej poprzez właśnie wpisywanie konsumentów na listy dłużników, mimo niejednokrotnie braku dowodów na słuszność swych żądań. Dzieje się tak w przypadku powszechnych sporów wynikających z reklamacji towarów i usług, ostateczne rozstrzygnięcie których, w razie braku porozumienia stron, winno przybrać postać prawomocnego orzeczenia sądowego.

Z kolei dochodzenie roszczeń przez konsumenta z tytułu niesłusznego umieszczenia na liście dłużników jest zbyt dla niego uciążliwe, kosztowne i czasochłonne, ponieważ wymaga wytoczenia powództwa przed sądem karnym o ukaranie grzywną w trybie przepisów kodeksu karnego, po uprzednim wytoczeniu powództwa przed sądem cywilnym i uzyskaniu prawomocnego wyroku o nieistnieniu zobowiązania.